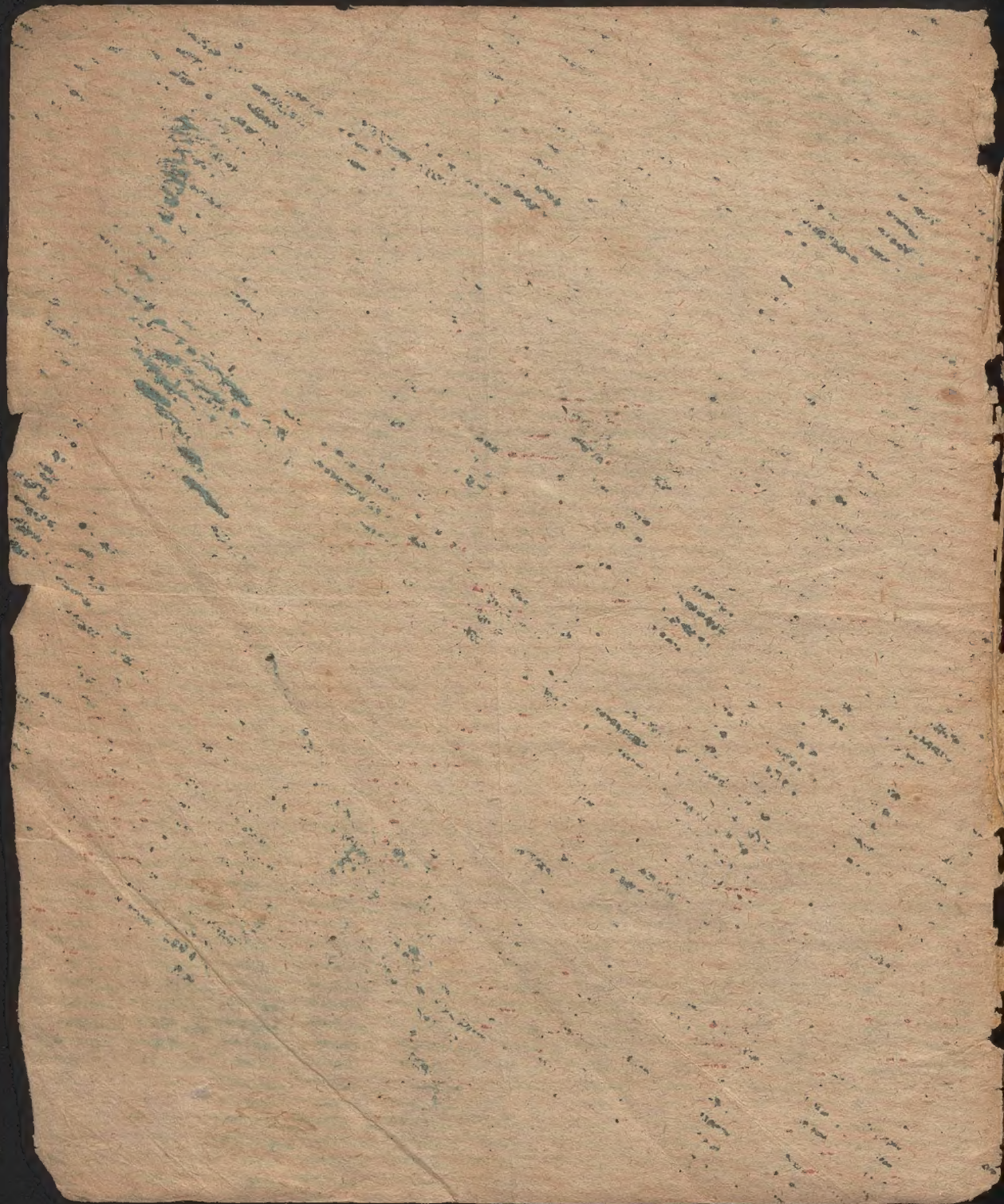

7144

The image shows the front cover of an old book. The cover is decorated with a dense, diagonal striped pattern. The stripes are in three colors: a muted blue, a reddish-brown, and a light tan or beige. The pattern runs from the top-left towards the bottom-right. The book's edges are significantly worn, with the outer layers of the cover material missing, revealing the underlying board material, especially along the left spine edge and the bottom corners. In the upper-left corner, there is a small, rectangular, off-white paper label. On this label, the number '7144' is printed in a dark, serif font. A small, dark purple or blue ink mark is visible just below the label.

7144

I

Bibl. sag.

7144 I

Bibl. Jag.

SERMO BREVIS

Ad Clerum Tempore Conferentie

De Oratione

Oportet semper orare, et non deficere Luc. 18

Gdy nam się uiekiwy wydamy ten rozkaz Chrystusowi o ustawicznej modlitwie świeckiego przelataci ludowi, nie odstąpić razą wyflamawę dobrze potrzeba, na czym ta zawiśta ustawierność, aby błędnie nie rozumiano. że z powołaniem Chrzescijańskim radnie iż protokół zgodzić się nie mogą. Zabrały, że iż tylko się jest Chrzescijańskiem, iż więcej nie robić, tylko modlić się należy. Ale gdy nam Kapłanowi, którego Bóg przezegulni wybrał na to, abyśmy między przychodzącymi, Chrzestem z użyciem wotali do Boga o miłosierdziu dla całego ludu, którego od pierwszego wstępu do kościoła Pańskiego wyprzekliśnię się uieciako wpełkach światowych zatrudnień, a samego Pana obrali za orędownika,

dziedzictwa naszego; Dominus pasc hereditatis mee, kto
my z usądu naszego nie tylko sobie starannemu jesteśmy, nie
tylko wiernymy za grzechy nasze, ale i za lud błagalny
z siebie i ze wszystkich czynności naszych czyni ofiarę;
gdy mówię nam Kapitanów ten rozkaz do siebie sto-
wać przychodzi, możemy obowiązek nasz z tego wynika-
jącej prawa w takich tylko okolicznościach granicach, jakie dla po-
spolitego naznaczonej ludu. Możemy powiedzieć: że do-
ryż nam jest pewne dla szeregów z Bogiem pobier-
ni zabawy; dosyć żeby krótki zrana podniesienie my-
śli do Boga w codzienne obowiązki nawet wpyływało
zabawy i one poświęcało. Nie obchylełoby nas to sty-
sząc całą mawowierna prosięchność: że się zawodzi na nas
wytężając nas od innych Królestw usług, a obmyślając
sposób ~~używania~~^{używania} naszego tym jedyni końcem, aby w o-
sobach naszych jakoby w potęgach swoich nie ustra-
na starze oddawata najwyższemu Panu, który go dzień jest
hotele i pokłonu nie tylko po wypustce widli ale po wypustce
godziny i momenta. Duch więc uprzejmy modlitwy taki jest
i history i nieoddzielny od powołania Kapitańskiego: że rozkaz
chryścijańscy wprze wspomniany względem nas Kapitanów ma-
wie co do litery, gdy względem innych w rozumieniu tylko

Stwierdzenia potrzebują, aby były bydy powinienu. Ale ci
 zeli wprostekichuofci mowicie wprostkuu Kapitanom modlić
 się zaofce potrzeba, i nigdy nie ustawać, more to kogo radzi
 wie, co powiem, mowię, iednak, że nas litowysmy się tu ego
 madzili dla przypomnienia nam obowiązkuo naszych pa
 galnicy ta wie, że powinnosć, nieustawać w modlitwie: nie
 ustawać co do wieczygłosu czasu; żeby modlitwa we wprost
 kach nasze wchodziła egzema się, nie ustawać co do cey z
 wofci, żeby in gorące Duchu ogrzewata zaofce. A przeie
 ach daby to Bog, żeby te twotkie zastanowienie się nasze i
 nad potrzeba, i nad Duchem ustawicznie modlitwy, byto sa
 mym tylko protypu przypomnienia nam obowiązku na
 rzecy wtey miarce, a nie razem skrytyque wprostem Ser na
 rzecy wyrzuceniem i strofowaniem niewiedności naszej wprost
 dum tego obowiązku.

X. Nie przeczę ja temu, że stan nasz nie jest stanem
 naszym przestępcym dux wcale uchylonym od światła, któ
 re wprostkie prawie godziny na rozmyślanie rzeczy Boskich
 na ustawicznie podnoszeniu Serca swego do Boga winne są
 trawie; nas Boska najwyższa Opatrność w tym raczyła posta
 nowić powołaniem, żebyśmy nie dla siebie tylko samych ży
 li, żebyśmy się nie jako drżeli i na sturzenie Bogu i razem na
 sturce.

Stawiam Zbawieniu Bliznich. Ktędy wszystkim nam ob-
owiązuje nas, do Boga, ale nie supetnie dnywać od
ludzi. Ale iakkółwiek nas będziemy uważać, czyli względem te-
go, cośmy wami Bogu, czyli co się od nas należy ludziom, za-
wsze nam jest potrzebna Modlitwa, a ta nieusłanna, a to uie-
li kłótni wspotraciom nadziw, tedy osobliwie nam, którzy
my się nato zgromadzili miupce.

Modlitwa która się od nas należy Bogu, iedna jest proste-
chna czyli wroczysta zamyskająca się w szereżnych ^{Pr.} wacimach
Kapitańskich, inna szeregulna zależta od każdego wyboru, woli,
i upodobania. że do piewożcy obowiązani iestemy nie ma-
co o tym mówić. ani pomyśleć ^{my Bogiem} się o tym godzi, żeby kto z nas
albo z fałszywego iakiego prieswiadzenia, albo zgnusnego nie-
obalskwa stawat się kiedy niewieruym w dopetnianiu tego ob-
wiązku, który wkłada na nas i Religia pzez poświęcenie się na-
pe, i Sprawiedliwość pzez przyżłtowanie z ludziat tego Chleba,
któremu pobożna hoynosi Fundatorów na zaufie nas opatrzyta.
To tytko przypae należy: że gdybyśmy, Uchoway Bore, uubiali
ty powinnosji, ciejsze byśmy niż którzy inni Kaptańi, ppet-
niaci nieprawidłiości przeciwko najwyższemu Panu, który iak
ko do najwyższego naszego urzędu ahuat nas pmeruakuje do
współnego wyspienywania chwały Jmieniowi Bogo, wity swoia
Lwów

Świętym. Nie rozumie myz: ze dosyć jest namy tylko powo-
 chny przedstawiać modlitwie. Ach Ojciec i Bracia moi! uwielby
 z nas ktory tak myslat, moznaby go bezpiecznie zapewnić: ze-
 on albo bez Łaski powołania wdart się do Szwajcaryi Bawarskiej
 albo in przez szczyty i obłąkane życie swoje nie dopiero utra-
 cił. Gdyby bowiem nie więcej do urzędu naszego nie należało, jak
 tylko odprawianie świąt kapłanów, moglibyśmy godnie
 i z upodobaniem Ojcom Boskim tę codzienną dnas ofiarowa-
 daninę, gdybyśmy do niej podług upomnienia Ducha Świętego
 czego nie przygotowywali. Dufaj namy przez pośrednictwo jak-
 najpiękniejszego zbawcy wszechświata iu sit: Mocy. Ante oratio-
nem propara animam tuam, a po tej zakonieczności mogliby-
 byśmy się od Boga spodziewać łaskawego iu przyjęcia, i prze-
 baczenia wszelkim nie doskonałościom i atomnościom naszym
 gdybyśmy onych nie nadgradzali upokorzeniem się w Ołtarzu
 Boskim. Cor dopiero kiedy to i sami Ojcowie jesteśmy słabo sja-
 wystawieni, nas na niebezpieczeństwo tyżiennych upadków,
 i potrzeba powołać koczować, i sportracenia nas i urzędu na-
 szego tak wiele się tyżi, moznaz się obyć bez modlitwy? Iu
 tażeni my jesteśmy przez Kopien nasz z urzędu pospolicich
 ludzi, ale charakter nasz Święty na cypni nas tak świętym, ze-
 by

byśmy byli tym samym wyjęci już od urodzonych namie-
tności ludzkich. Jowżem tym szniedzię ich na cnotę pafpa-
musiemy czeptownie doświadczai następn, że powołanie na-
sze innicy nam porwala wolności, niż słowechum, a wie-
cej przystępn nam do światła a światu do nas, niż Zakon-
nym i na Bogomyślności poświęconym Głobom; że nasza
własne powroccenie kaze się nam trzymać samłnieteni w so-
bie, a obowiązli nasze wywołania nas bardzo czeptu miedzi
ludzi a czasem i zepsutych. W tak więc trudnym do pogo-
dzenia stanie, co nas utrzymywai i polozepiać może, aby-
śmy nie wpadli w pokusę, ułtowa, prawie nie podobna nie-
wypase, albo raczej żebyśmy pod nią nie padli trawerzawojnie,
iżeli nie ten idygnie szodek, który nam przypisat sam wode
nasz i Zbawiciel Chrystus: to jest ustwierzenie ciuwanie: Mo-
dliwa: vigilate et orate, ut non intretis in tentationem. Ale
iakiż te ciuwanie będzie dostateczne, iżeli uchyłając się nie-
biedy od zgrzechoń światowych nie będziemy pilnie uchochci
w siebie iak mamy dobre łwoły nasze prostować do postępo-
wania podług woli Bożkiej, iżeli się nigdy w pilnym rozumu
stanie nie zastanowiemy nad temi drogami, iakiimi cho-
dziemy, a iakiimi nam chodzie należy: cogitavi vias meas, et
converti pedes meos in testimonia tua. Coż za dziw, iżeli po-

5
Dobro tak często kaniebucie upadamy: że aż samych siebie nie
raz wstydzicie się musimy, i stępnie się obawiamy: żeby nam
kiedyś z podobnego upadku wzięcie zginać nie przyszło, kiedy
nawet podobno nie znamy, co to jest za zabawa tak istotnie
stanowi naprzem potrzebną rozmyślai o brawie Boskiej. Prisci
quod les tua meditatio mea est, tunc forte persipiem in humi-
litate mea. Jużcieś nad to mamy nabierać potrzebnych światel
do oświecenia nas, gdzie czepać ostrożnie przykroci i trudów
umędu naszego, gdzie mamy wynurzać te niesmaki, te przesław-
wania, te przymówki, które aż tak rozpustego teraz, a naszan nap-
tak zaważonego świata czystością powzięć musimy, gdzie za-
sięgaj nady w wieloletnich napręch, gdzie rozgiewać ożebra-
nie się nie kiedy ochotę napa, do pracy ołoto chwali Boskiej i
zbawienia Dupa. i cieli nie przy nogach ulinyrowanego
na wylwając temu wograczy medytacji serca napa. Ah, za-
iste cieli nieubatych chrześcian do medytacji, nieinaborneni,
to jest niedoskonalemi, oziębłeni nazywamy, kapłanów iabre
cieli nie bezbożnemi: Sądziobradzani narzuci potrzeba!
Jezeli według zdania Augustyna S. w powołebności ten tył
prawdziwie dobre żyć umie, kto umie dobre się modlić. non
novit recte vivere, qui recte novit orare; czyliby umieć ete

na

nie należało, że nie miał do modlitwy i kapłana iść -
nie takim znakiem i sadatkami jego odzwierciedlenia. Ała i tego
oto. bo on ~~nie~~ wielce więcej czasu powołania swego nie do
piętna;

Modlitwa iść duple powołania kapłaniskiego, powołanie
kapłaniskie iść powołaniem modlitwy. ale lito dla siebie same
go iść sty, calze dla tego innego ma być dobrzy. Jezzy Kosia
i Religia nie iść pod przymoc przesławców, ale pod ciżewem
smutku, patrzeć na oświecenia wiary, na zepsuto se Obyczajów
w synach swoich. Jezzy kraj i Cyryzma pod uciążliwosci
mniewa reka. Baska, iżemy my sami, lubo może więcej z in
teresu iż gorliwości na dżiwny powołanie, ba i uciężce
nie stanu naszego. Ale o Boże sprawiedliwy. kiedy przed całym
światem odryję i usprawiedliwić będzie nasze słęte;
ale dżis nam niedowięte sądy i wyroki twoje, pokazę się tam
zapewne. że ciży w których nieprzyjaciel iż ciży ciżmnośc
przemagał nad ludem Twoim, były to ciży ludy, którzy
wice, kiedy w drodze tego ludu nie trzymali rąk uwiązio
nych ku Tobie, ale ciży gwałtem opuszczali ku ziemi. Lęka
iż nam potrzeba żeby to same powołanie utracenia i nie
szczęśliwość, nie wołały o potępienie nasze, których to ciży
li nie powołanie, przemagał, stoy zapewne przemaganiem i
powo

powiększaniem iść nasza Ociemnienie do modlitwy. Wszak
 że, aczkolwiekby zagniewany był Bóg za grzechy ludzkie,
 modlitwa, iednak kapłanów dać się łatwo prześlagać obli-
 cat przez proroka swego: Rogante pro eis. Sacerdote propi-
tius eis erit Dominus. Znać te powinności, i znać żeby to
 było ciężkim narzekaniem, gdyby cokolwiek był przeszkadzał modli-
 cie Samuel za Izraelitami, nie umiemy nieprześlagać, iak
 stenni pod ten czas: absit a me hoc peccatum in Domino, id
 jestem orare pro vobis. Dat nam teo przystąpić z siebie nam,
wyższy nasz kapłan Samuel, który całe rzeczy na modlitwie
 przepędzał: Erant in oratione pernoctantes. Ale żebyśmy
 nie sądzili, byż ten obowiązek dosyć prowadziliśmy, -
 wróćmy się do kamionowego celu naszego, i przyznajmy
 że z tych wszystkich przyrzeczeń szeregulacji na nas, niżli
 na kogo innego, ustawiliśmy modlitwy pod obowiązek. -
 Mniejsie też na którym miejscu. Świątynia ta, do któ-
 rey nas nasze przywiezato przymierzenie, lud ten, które-
 mu Duchowień sturujemy, i woproszód którego żyjemy: wpa-
 sło to woła na nas i dopomina się od nas tej powin-
 ności. Kosciół tutejszy iest matką, i głową innych wdy
 ciezki Kosciółów, ztąd iako od źródła, wypływa

wracę wspomnienia i nakazy jakichkolwiek modłów; nie ma-
ją więc prawa mnie kusić i wyzwać od nas wzoru, przykładu
i zachęcania do modlitwy. Dosyć liczne składamy tu zgroma-
dzenia, kiedy iż dzieleny między siebie obowiązki, iż znó-
wu wspólnie się z sobą łączymy, nie powinniśmy mieć i wię-
cej łatwości i więcej wzajemnych pobudek do modlitwy? Mie-
sto to stołeczne, a zatym ludniejsze, a zatym przez ichowys-
niejsze zgromadzenia w występach pobożniejszych, nie powinni-
śmy zapalać gorliwosci napędy do modlitwy. Ach! podobno czuli
nieieden Pastór w szarym gnieździe i prosty tródmie swój po-
strzegłszy iedną taką obywatela. Cwiczenie spokojnym być nie
może, aż próżni iż ze trzemi szukać, nie powróci na to na-
to się odzia Bóg iż; w oczach napędy. / nie mówię to na cześć
miejscu tegoż ludu, ale na wybudzenie exultacji napędy; tak
wiele Dusz niebezpiecznych ginie, a przecież milczymy na to, i
przed ludźmi i przed Bogiem, iak gdyby to nas wcale nie nie
interesoowało. A nad to iępoze innych miejsc Kapłani wyma-
wiają się mogą, od czepty modlitwy gospodarzami zatrudnie-
niami, iężeli tylko talci umówi Kapłanowi uchodzi mogą,
ale my możemy się zaliczyć na niedostatek czasu, którego chyba
same tylko prokrowanie, lenistwo i nieprzyzwyczajenie Zabawy u-
szerebici nam mogą. ^{Wszak} wzajemnie, bądź to nie może, to nie
proszę

7
podobna, ieliśmy się tylko sama bawili modlitwą, wszakże
sprawowanie S. Sakramentów, opowiadanie słowa Bożego, i
inne urzędy każdemu nie mało zabierają czasu, a przecież i
odpoczynek nie ma, i przystojne rozrywki nikomu nie są za-
bronione, iakże to wypłytko z nieustanną zgodzie modlitwy.
Ale nie należało być nam na to odpowiedzieć Słowy Zbawici-
la: Tu es magister in Israhel et haec ignoras. myż to nauczy-
cielo ludu. myż to. Wtórą, innych naukach powinniśmy pro-
sobu, iak wypłytkie nawet obojętne sprawy przez oguwo-
modlitwy połączone z sobą, iedne i nie przemawia, powinniśmy
stada modlitwy, sami iefere tej świętej nie umiemy stłu-
chi. Ach! to to jest: że nam się ^{tak} ~~nam~~ przyłama obowiązki na-
ze one zgorzpała czystości odbywamy nie przystojności: że w
nich nie mało popełniamy błędów, że ci sprawujemy bez poży-
tku dla bliznich, a bez pomocy i zastrzeż dla nas: że nawet w
nich nie raz znajdziemy niebezpieczeństwa i zarodek napyd-
kotanych upadków, nawiędsza, iść tego przychyła, iż tym
wypłytkim czynności lubo litość nie ożywia modlitwa. Wio-
raz naprzykład w przeregulowaniu samo słuchanie spowiedzi, iakie-
ten tak trudy, tak niebezpieczny, tak strasny urząd godnie i
Zbawienie sprawować można, iżeli się serca swego nie będzie
miało

niało podniesionego do Boga. Do opowiadania słowa Bo-
żiego, zładzi się nabierze Ducha i światła, i rzuci się, wprost na
modlitwie temi samymi prawdami nie będzie przemienionym.
it orator antiquam dictor. Tak to jest: że lubo się, i razem
namaga kazytciem, haladem, przysadnem i odzwianiem, i tym
lonem i refektarzem, nie się jednak tym nie skutkuje w Serce
Szukania, i nie raz zamiast skrywania na cel Zastaw i po-
miewiska wystawia się Słowo Bożie; bo usta, Oczy, i cała po-
wierzchność i nowia, tylko do samych Tęczy stoć; a Serce tyl-
ko ^{samym} skrytym i takim i nowicem i sposobem mówi do Serca, lito-
wo i tak tylko jest proznie, i tak tylko do niego Złoty na modlitwie
nie zgromadziło się Złoty nasion, nasionom też samego-
stów w dzieku Bóg nie zwykł dawać wzrostu, bo i tak mówi Au-
gustyn S. nikt nie może sobie pomocy, tylko przez modlitwę.
Nullum credimus nisi orantem auxilium promereri. Złoty
też pomysłu i Złoty i takiego spodziewać się nie można
Złoty. Gdybyśmy na ostatku mieli w sobie ducha modlitwy nie
trudno by nam było i w ten czas, gdy się Złoty naprzec lub przy-
zwolności, światu i Złoty i takowym udziału musimy, za-
przecznem i Złoty modlitwa, stoć i tak w Obecności Boga, i
do niego co raz wlatując myślą i Sercem naprzec. Ale darmo,
i tak mamy nie ufać w modlitwie co do rozciągłości czasu, i tak
Dna

Ona ma być napa, prawie rozpółta, Zabawa, kiedy my co-
tękoć wprost samej modlitwy ustacimy, i że tak po-
wien omylewamy w tej Duchu i Zywoci.

2 Modlitwę świeckich osób najbardziej psunie, i czyni
bez skuteczną, a chrześcijańską i wprost psunie, serce skalane grzechem,
i dobrowolne rozproszanie Ducha. Ale modlitwę, nas Kapita-
nów, i innych tych wzmiatających przyswaj, iina iepero-
szeregulna, a ta arcy szkodliwa kazi przyswaj, kiedy, czynimy
modlitwę nie tylko duchem nieczyszczonym z grzechu, nie
tylko duchem rozproszonym, ale też duchem najmniejszym.
Jaz i tu nie mówię nie, ale to się sprzeciwia świętym powoła-
nia napego, i celi kiedy, smiemy stworzyć napa, i wzmoc-
nić skalane do najczystszego Boga, a iepero i celi, aż do tej
kto przychodził Zuchwatosi: żeby nie pokalanego Baranba kina-
zanym nie wdrugał się ofiarować i przyswaj Serem: Ale nie
mogą i nie powinni nam być te same przepisy starego Za-
konu, iahicy chrystosi, iahicy świętobliwości, iahicy ostróżności
i innych po tamtych kapitanach, którzy około tylko Byle-
cych bawili się ofiar, którzy do świętyni tej wchodził, gdzie
nie więcej, ale tylko Marynia Pańska zawierać w sobie sa-

u Nie są

nie tylko ciemne wyobrażenia Socjotoci naszych zło-
na była, i nie powinniśmy nam być łagwe to wskazywać stra-
żne przykłady uharania tychże Kaptanów, gdy w kraju
holwick przeciwko tym wyobrażali przeciwnie. nie wypo-
minam nicotym iak cięliż wine w Bexach Bostich za-
ciągamy na siebie, gdy w 2 uchu rozproszonym, z tyra-
czym rozstępnianiem, z nieśrodmnością uderzając sa-
mych nawet patrzących na nas ludzi świecików, z niepa-
niem niepotrzebnych rozmów, smiechów, żartów bawimy
się w przybytku Pańskim, gdzie nie powinniśmy się zbie-
rać tylko na błogosławienie Imienia Bożego, w pieśniach,
Psalmach, modłach, żebyśmy w tej mierze poprositemu pro-
skowali ludowi, i owym żebyśmy ich zastępowali nie-
spodobność i niedoskonałość. nie zdając się nam: że same
martwe prochy tych pobożnych Fundatorów z których udział
tu żyjemy, powstają przeciwko nam, i gromią nas: że ich
świętobliwe zawożdziemy zamiary. chcieli by oni byli zia-
liń holwick czego miałtu swego wyprawa następców, gdy
by byli wiedzieli: że my same tylko niedbate odbycie ^{ii. św. wick} zdan
przez nich nabożeństwo, same uż wspanie bez przytoczenia
napęgu serca do chwaleń Boga, albo też same brońcie mi
guie-

głównie się tylko w Kościele chcemy sobie yłacie, ich niegdys-
własność, ich ofiara uczyniona Bogu. ale to to jest, ten to
naostatek duch naciśnięty, wkradający się, prawie powse-
chnie we wszystkie nasze obowiązki, całą cenę modlitwy na-
szych wprawy i traci. Ach! powiedzmy ^{tu} sobie prawdę, wżali-
że się nato mowi, żebyśmy się poprawiali i wili iakie w sobie
postrzegamy wady. nie dosyć że się wydamy: że nas do fu-
turu Państwa nie chce uwalnia Boga, ale podty prowadzi
interes. Chodzi to jest: że oto się tylko stawamy, a żeby być pro-
tego i bądź iakokolwiek odbyć przyłwe nam powinności, że
nam nie mato przepędzić iakokolwiek więcej czasu w domu
Bożym, że tak tylko, iż tak powiem, uagłdamy do niego,
aby przynajmniej nie powiedziano, żeśmy co opuścili robo-
wiczności naszych, że przychodzić nam iak tylko można najpro-
ściej, bawicemy iak tylko można najnudniej, wychodzimy
iak tylko można najwęższy zmięscia modlitwy, i mamy
za stracone te wszystkie momenta, których byśmy nie uwalili
z catości porządnego nabożenstwa, a które tylko bez karnie-
uwal możemy. Ach! nie stajez nam przynajmniej wmy-
śli że na sądzie Bożym zawstydzi nas tak wiele pobożnych
osob świeckich, które po mimo swoje zatrudnienia, i wie-
cej i chętniej toż czas zdobyły woli swojej na oddawanie

winny Bogu chwale, iżli my którzy strasimy sobie pro-
miechować w Dómnę Boga usprzą, i którzy do tego przez samą
sprawiedliwość sąsiady obowiązani jesteśmy. Nie przychodząc
nam przez tego niekiedy na uwaga, i nie zastanawiając nas to
bardzo sprawiedliwie, że oto zasadzone przy nas te miodocienne
kierzyny, iakoby w tejże łące ogrodniczej dla nabawienia na
Zawzię Zdrówcyj zdrowo w miodociu swojej: non-elle plantatio
nes in iuventute sua: zamiast tego, karząc się podobno od
nas nichosia, i gniciusia, to jest ochłosisia, i nie balstowem
w Stuzbie Woskiej, a tak strach Boga: przesadzone one na powie-
miejscu w Winnicy Łanichy, poniższe podobno te same prze-
ne w sobie wady, i będą tylko drzewami owemi iścinnemi nie-
użytecznemi, kadnych dobrych nie rosnąć ce mi Cwoćwó, drze-
wanii duchow, bo idła siebie i dla ludu, nad którym postawie-
ni będą, wcale umartwieni, drzewanii wroście z korzenia wy-
wołaneni, i na nie więcej tylko na Ogion iwieżony przypadne-
ni: arbores autumnales, imputiores, bis mortuae, eradicate

Łecz nadto: i podobno daleko zapędził: dawując mi
przezami rozpotowania, iżliśm was może umodził tym nie egre-
brym spowiadaniem się, i wyznaniem na siebie tych występ-
przewinień: i nie doskonałości względem obowiązku modlitwy,
tak, iale ci w posrząd serca i duszy mojej czuie. Was iżli o
mi podobnego nie przezwiera Sumnienie, przynajmniej
z k.

ztąd, iak spodziewam się zostaniecie zachęceni do wnieustawa-
 nia w modlitwie i w Duchu Jcy, abyscie mi iako tego potore-
 bennu typu obfity i żywo dawali z siebie przykłady. Wzby-
 sey zaś wspólnie nie przestawajmy o to najprzemyś-
 dliwie się do Boga, aby on nam dał ducha prawdziwego i do-
 shonatej modlitwy, aby on nas nauczył sam sposobu godnie
 przedstawiania mu prośb naszych, żeby te Bogu się podob-
 iace i ludowi przyteżne, i dla nas samych zastępować by-
 ty. Domine doce nos Orare.

8151. 299

